

Arrest

nr. 233 685 van 9 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DASSEN
Pastoor Coplaan 241
2070 BURCHT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine. Je bent geboren in de Ingoesjetische stad Ordzhonikidzevskaya op 3 juni 2003 en bent dus minderjarig. In 2010 kwam je samen met jouw ouders, M.K. (...) en D.K. (...) (O.V. X), en de rest van je gezin naar België omdat jouw ouders er problemen hadden met gemaskerde en gewapende mannen. Omwille van deze problemen vroegen jouw ouders zelf al 5 keer om internationale bescherming in België, een laatste keer op 14 november 2017. Jouw ouders kregen telkens een negatieve beslissing omdat het CGVS hun problemen niet geloofwaardig bevond. Op 8/02/2018 diende jouw minderjarige broer B. (...) een verzoek tot

internationale bescherming in waarvoor op 26/06/2018 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen. Korte tijd nadien, op 7/08/2018 diende jouw andere minderjarige broer K. (...) eveneens een verzoek in waarvoor op 31/10/2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid werd genomen. Op 9 november 2018 diende ook jouw minderjarige broer I. (...) een verzoek in voor wie op 22/03/2019 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen. Twee weken later, op 3/04/2019 diende ook jij een verzoek tot internationale bescherming in.

Je verklaarde je niet te herinneren hoe oud je was toen je naar België kwam, maar dat je nog zeer klein was. Je gaf aan dat je in België wil blijven omdat het hier veilig is. In Ingoesjetië loopt je gevaar omdat jouw ouders er gevaar lopen en dit dan ook voor jou geldt. Je stelde je evenwel niets te herinneren van de problemen van jouw ouders. Je stelde verder nog dat jouw broer een artikel had gevonden waaruit blijkt dat er betogingen inzake grond plaatsvonden in Ingoesjetië om er de algemene onveiligheid aan te tonen. Op aangeven van jouw advocaat gaf je nog aan dat je gevaar loopt omwille van betogingen maar dat jouw moeder hier meer over weet en liever hebt dat jouw moeder hier over praat. Jouw moeder verklaarde vervolgens dat reeds vele mensen in Ingoesjetië werden opgepakt naar aanleiding van de grondkwestie tussen Tsjetsjenië en Ingoesjetië en ook zij in Brussel is gaan betogen. Ze heeft er ook toespraken gehouden en er is videomateriaal van haar op die betogingen waar ze zich uitspreekt tegen de grondoverdracht aan Tsjetsjenië. Om jouw verzoek tot internationale bescherming te ondersteunen legde je volgende documenten neer: een artikel, foto's, een medisch attest, jouw geboorteakte, de huwelijksakte van jouw ouders en een usb stick.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleidde minderjarige met een beperking, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden tijdens hun 5 eigen verzoeken, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je vertelde aan het CGVS namelijk dat je niet naar jouw herkomstland wil terugkeren omdat jouw ouders er gevaar lopen en dat dit dan ook voor jou geldt. Je stelde expliciet dat je, los van de problemen van jouw ouders, geen andere redenen hebt om angstig te zijn om naar Ingoesjetië terug te keren en er geen andere redenen zijn waarom je in België wil blijven (CGVS p.4-5).

Aangaande de verklaringen van jouw moeder, die als voogd optrad, dient te worden gesteld dat dit geen elementen zijn die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen. Zij verklaarde immers dat zij en haar familieleden gevaar lopen bij terugkeer omdat zij (en enkele familieleden) in april en mei 2019 aan enkele betogingen in Brussel deelnamen en zij er toespraken hield naar aanleiding van de grondoverdracht aan Tsjetsjenië. Ook in Ingoesjetië leidde dit tot grote protesten waarop verschillende betogers en activisten werden opgepakt. Echter blijkt evenzeer uit haar verklaringen dat jij niet aanwezig was op de betoging omdat je voor jouw zieke broer moest zorgen noch zijn er concrete indicaties dat jij – van jouw familieleden overigens evenmin – omwille van deze deelname door de Russische autoriteiten wordt geviséerd (CGVS p.7-8). Deze nieuwe elementen betreffen dan ook geen eigen motieven in jouw hoofde doch nieuwe elementen in hoofde van jouw ouders. Bijgevolg kan van jouw ouders verwacht worden dat zij zich tot de geëigende procedure wenden, i.e. het indienen van een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 en niet in naam van de kinderen eigen nieuwe motieven naar voor brengen, zelfs indien deze plaatsvonden na het indienen van jouw verzoek tot internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat jouw moeder ook nog een vrees voor legerdienst aanhaalde. Het weze duidelijk dat dit element gezien jouw leeftijd een verregaand hypothetisch karakter betreft. Naast het feit dat je het zelf niet als motief aanhaalde legt jouw moeder geen enkel objectief element (zoals een oproepingsbrief) neer om deze vrees enigszins concreet te maken, dit nog los van de bestaande uitzonderingsmaatregelen inzake de dienstplicht, de leeftijd waarop men in aanmerking komt voor dienstplicht, het gegeven dat het aantal draftees uit de Noord Kaukasus vrij beperkt is en dat

een loutere dienstplicht op zich zelfs niet voldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

De neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De usb stick en de foto's bevat fragmenten van jouw familieleden op betogingen in Brussel maar zoals in bovenstaande gesteld zijn dit geen elementen die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigt, te meer je zelf niet aan de betogingen deelnam. Het artikel uit 2010 gaat over kidnappings in de streek maar heeft enkel betrekking op de algemene situatie in Ingoesjetië, nog los van het gedateerd karakter. Het medisch attest opgemaakt door een psychotherapeut waarin deze in het algemeen gewag maakt van slaapproblemen, stress, angst en piekeren bij het hele gezin. Voor het overige refereert hij naar het gevaar jullie zouden lopen in Ingoesjetië omwille van grondkwestie en het risico om in het leger ingelijfd te worden. Het weze duidelijk dat een psychotherapeut niet de autoriteit is om, los van eventuele diagnoses, het risico bij terugkeer voor jouw familie te bepalen en hier dan ook geen rekening mee wordt gehouden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat jij in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker wijst, in wat zich aandient als een enig middel, op de inhoud van artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet.

Volgens hem wordt deze bepaling geschonden door de motivering inzake de aangehaalde vrees ten gevolge van de betogingen waaraan zijn moeder deelnam. Artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) ook een beslissing kan nemen op basis van andere elementen dan deze die door de minderjarige worden aangebracht, zoals elementen die door de ouders worden aangebracht in het kader van hun verzoek om internationale bescherming. Verzoeker wijst op de passage uit het persoonlijk onderhoud waarin hijzelf, zijn moeder en zijn advocaat verklaringen aflegden over het gevaar dat het gezin loopt ten gevolge van de betogingen. Dat verzoeker zelf niet actief deelnam is volgens hem niet relevant. Hij is van mening dat het loutere feit dat hij de zoon van zijn moeder is volstaat om gevaar te lopen in zijn land van herkomst. Dat de nicht van zijn moeder reeds in de zomer werd opgepakt ten gevolge van deelname aan de betogingen toont aan dat er een vrees is, te meer nu verzoekers moeder een toespraak hield. "In toepassing van artikel 57/1 § 2 van de vreemdelingenwet dienen deze elementen wel degelijk in aanmerking te worden genomen bij de aanvraag van B. (...) en

kunnen zij wel degelijk een eigen element vormen voor de asielaanvraag van B. (...), zelfs al werden zij aangebracht door zijn moeder. Artikel 57/1 § 2 van de vreemdelingenwet voorziet immers in deze mogelijkheid."

Het element van de legerdienst heeft volgens verzoeker verder geen hypothetisch karakter. Gelet op zijn leeftijd en de leeftijd waarop jongens worden ingelijfd, duur het niet lang meer voor dit element zijn hypothetisch karakter verliest. Verzoeker wijst er voorts op dat zijn moeder dit element mocht aanhalen gelet op de inhoud van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. *"Verder is de redenering van het cgvs niet correct en in feite reeds een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag daar waar het cgvs het volgende stelt: "Naast het feit dat hij dit zelf niet aanhaalde legt de moeder van B. (...) geen enkel objectief element neer om deze vrees concreet te maken.*

Door te motiveren "dat de moeder geen enkel objectief element aanhaalde om deze vrees concreet te maken" gaat het cgvs, in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek, haar bevoegdheid voorbij.

De beoordeling van de vrees in concreto is een inhoudelijke beoordeling en geen beoordeling in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek.

Om die reden is de bestreden beslissing dan ook niet correct genomen en in feite, wat de legerdienst betreft een beoordeling aangaande de inhoud en geen beoordeling aangaande het feit of dit een eigen element betreft van B. (...).

Het cgvs had hier verder onderzoek naar dienen te doen en omwille van deze reden alleen al de aanvraag ontvankelijk dienen te verklaren.

Artikel 57/1 § 4 stelt het volgende: Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.

Door de legerdienst van B. (...) niet als eigen element te beschouwen van zijn asielaanvraag schenden zij artikel 57/1 § 4 van de vreemdelingenwet aangezien zij geen rekening houden met de hoger belang van het kind doch dit element louter afdoen als louter hypothetisch."

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande dat de bestreden beslissing een inbreuk vormt op de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991.

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van het voorgaande betoog geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen. Derhalve kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang verder niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan immers geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

3.4. Verzoeker wijst in het voorliggende verzoekschrift meermaals op de inhoud van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet om aan te tonen dat zijn moeder voor hem elementen mocht aanbrengen.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet betrekking heeft op de minderjarige vreemdeling die een verzoeker (om internationale bescherming) vergezelt die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent. Uit niets blijkt dat verzoekers moeder ook een (zesde) verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Integendeel, blijkt de bestreden beslissing en wordt door verzoeker niet betwist, dat verzoekers moeder dit niet deed. Aldus verwijst verzoeker niet dienstig naar artikel 57/1, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ook een beslissing kan nemen op basis van andere elementen dan deze door de voormelde minderjarige vreemdeling aangebracht, zoals de elementen die worden aangebracht door de voogd of de ouder(s) in het kader van zijn/hun verzoek om internationale bescherming.

Wat verzoeker met dit betoog tracht te bereiken, kan hoe dan ook niet worden ingezien. Dient immers te worden vastgesteld dat verzoekers moeder, hoewel dit niet voorzien was, op vraag van verzoekers advocaat en verzoeker zelf, weldegelijk en uitgebreid de kans kreeg om de nodige toevoegingen te doen en elementen aan te reiken voor verzoeker (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6-9).

Dat verzoekers moeder voor verzoeker een aantal elementen kon en mocht aanreiken, betekent daarbij in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen verder geheel niet dat ten aanzien van deze elementen later door het CGVS niet mocht worden geoordeeld dat deze niet kunnen worden beschouwd als eigen feiten in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in hoofde van verzoeker rechtvaardigen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In dit kader, blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing vooreerst duidelijk dat verzoeker zelf geen eigen feiten in de voormelde zin heeft aangehaald. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden tijdens hun 5 eigen verzoeken, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je vertelde aan het CGVS namelijk dat je niet naar jouw herkomstland wil terugkeren omdat jouw ouders er gevaar lopen en dat dit dan ook voor jou geldt. Je stelde expliciet dat je, los van de problemen van jouw ouders, geen andere redenen hebt om angstig te zijn om naar Ingoesjetië terug te keren en er geen andere redenen zijn waarom je in België wil blijven (CGVS p.4-5).”

Verzoeker laat deze motieven ongemoeid. Zij vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

Verzoeker benadrukt wel dat zijn moeder daarnaast, benevens de veiligheidssituatie, nog twee elementen heeft aangehaald, met name haar deelname aan betogingen en de legerdienst in Ingoesjetië.

Wat betreft de vrees die verzoeker zou dienen te koesteren ten gevolge van de betogingen, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Aangaande de verklaringen van jouw moeder, die als voogd optrad, dient te worden gesteld dat dit geen elementen zijn die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen. Zij verklaarde immers dat zij en haar familieleden gevaar lopen bij terugkeer omdat zij (en enkele familieleden) in april en mei 2019 aan enkele betogingen in Brussel deelnamen en zij er toespraken hield naar aanleiding van de grondoverdracht aan Tsjetsjenië. Ook in Ingoesjetië leidde dit tot grote protesten waarop verschillende betogers en activisten werden opgepakt. Echter blijkt evenzeer uit haar verklaringen dat jij niet aanwezig was op de betoging omdat je voor jouw zieke broer moest zorgen noch zijn er concrete indicaties dat jij – van jouw familieleden overigens evenmin- omwille van deze deelname door de Russische autoriteiten wordt gevisieerd (CGVS p.7-8). Deze nieuwe elementen betreffen dan ook geen eigen motieven in jouw hoofde doch nieuwe elementen in hoofde van jouw ouders. Bijgevolg kan van jouw ouders verwacht worden dat zij zich tot de geëigende procedure wenden, i.e. het indienen van een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 en niet in naam van de kinderen eigen nieuwe motieven naar voor brengen, zelfs indien deze plaatsvonden na het indienen van jouw verzoek tot internationale bescherming.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de eenvoudige bewering dat hij zelf de mening toegedaan is dat hij louter omdat hij de zoon van zijn moeder is en wegens de activiteiten van zijn moeder tijdens betogingen zou dreigen te worden gevisieerd en met de loutere herhaling en bevestiging van de niet-gestaafde bewering dat de nicht van zijn moeder zou zijn opgepakt wegens deelname aan betogingen, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Verzoeksters moeder beschikte blijkens de hierin gedane vaststellingen duidelijk niet over concrete indicaties of bewijzen dat verzoeker (en/of diens familieleden) zou(den) worden gevisieerd ten gevolge van haar activiteiten op de betogingen.

Verweerder repliceert, mede gelet op het voorgaande, dan ook geheel terecht:

“Verweerder stelt vast dat een aantal door verzoeker aangehaalde asielmotieven nieuw zijn, in die zin dat ze nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een verzoek om internationale bescherming, en betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan nadat er een definitieve beslissing werd genomen aangaande het verzoek dat overeenkomstig artikel 57/1, eerste lid Vw. in verzoekers naam werd ingediend door zijn ouders. Echter, uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat het verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet hij immers (i) eigen feiten aanhalen én (ii) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”. In casu is de aangehaalde vrees naar aanleiding van de deelname van verzoekers moeder aan betogingen in Brussel waar ze een toespraak hield wel degelijk een nieuw element, doch slechts in hoofde van de moeder. Zoals de bestreden beslissing correct aanhaalt is er geen enkele concrete indicatie dat verzoeker of iemand anders van zijn familie hierdoor gevisieerd wordt door de Russische autoriteiten. Het is aan zijn moeder om zich tot de geëigende procedure te richten en zelf een volgend verzoek in te dienen indien ze van mening is dat dit een nieuw element is dat de kans op vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maakt. Verweerder meent dat het niet de bedoeling kan zijn dat het verzoek van verzoeker in wezen een verdoken volgend verzoek voor zijn moeder betreft. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de nicht van zijn moeder werd opgepakt naar aanleiding van de eerder vermelde autoriteiten, merkt verweerder op dat dit een louter blote bewering is die niet wordt gestaafd met enig begin van bewijs.

Het is dit opzicht overigens bevreemdend te moeten vaststellen dat verzoekers ouders in zijn naam een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en hierbij verwijzen naar asielmotieven die betrekking hebben op hun persoon. Indien de door verzoeker aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook zijn ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 Vw. zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker en zijn ouders. Doordat zijn ouders zelf geen volgend verzoek, doch enkel een verzoek in verzoekers naam indienen terwijl het onderzoek in zijn hoofde zich enkel toespitst op het beoordelen van zijn nood aan internationale bescherming, en niet die van zijn ouders, toespitst dient bovendien besloten te worden dat zijn ouders, door zelf geen volgend verzoek in te dienen, aldus beletten dat hun beweerd vrees voor vervolging omwille van feiten en elementen in hoofde van zijn ouders ten gronde uitgespit wordt. De houding van verzoekers ouders doet bovendien het vermoeden rijzen dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.”

Met betrekking tot de verwijzing door verzoekers moeder naar de legerdienst in Ingoesjetië, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat jouw moeder ook nog een vrees voor legerdienst aanhaalde. Het weze duidelijk dat dit element gezien jouw leeftijd een verregaand hypothetisch karakter betreft. Naast het feit dat je het zelf niet als motief aanhaalde legt jouw moeder geen enkel objectief element (zoals een oproepingsbrief) neer om deze vrees enigszins concreet te maken, dit nog los van de bestaande uitzonderingsmaatregelen inzake de dienstplicht, de leeftijd waarop men in aanmerking komt voor dienstplicht, het gegeven dat het aantal draftees uit de Noord Kaukasus vrij beperkt is en dat een loutere dienstplicht op zich zelfs niet voldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij erkent, waar hij beweert dat hij deze leeftijd snel zal bereiken, in het verzoekschrift dat hij nog steeds niet de leeftijd heeft om de legerdienst te moeten vervullen. Voor het overige laat hij de terechte vaststelling in wezen ongemoeid dat zijn moeder, dit nog los van de bestaande uitzonderingsmaatregelen, de leeftijd waarop men in aanmerking komt voor de dienstplicht, het gegeven dat het aantal draftees uit de Noord Kaukasus vrij beperkt is en de vaststelling dat een loutere dienstplicht hoe dan ook niet voldoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, geen enkel concreet of objectief element neerlegde om deze vrees aan te tonen.

Verweerder repliceert te dezen dan ook terecht:

“Wat betreft de vrees voor legerdienst die werd aangehaald door verzoekers moeder in hoofde van haar zoon, stelt verweerder vast dat er wel degelijk rekening werd gehouden met dit element door de commissaris-generaal, in tegenstelling tot wat beweerd wordt door verzoeker. In de bestreden beslissing wordt immers uitgebreid gemotiveerd waarom deze vrees louter hypothetisch is, ondersteund door informatie in het administratief dossier. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift enkel zijn vrees voor de legerdienst, zonder daarbij aan te tonen dat de informatie gehanteerd door de commissaris-generaal foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Daarenboven laat verzoeker na enige recentere andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is (RvV, nr. 188 021 van 6 juni 2017). Hoewel de vrees voor legerdienst een nieuw element is in hoofde van verzoeker, stelt verweerder vast dat verzoeker zijn vrees moet concretiseren en dat het geenszins kan volstaan om louter een vrees voor vervolging aan te halen, waardoor dit geen afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigt.”

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat jij in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en

terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voormelde.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT